

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče meni, da pritožnica nima pravnega interesa, ker izpodbijana uredba določa, da je „Gouda“ vrstno ime. Zadevna formulacija, ki je navedena v uredbi o vpisu, pa naj bi bila le tавтоloška. Zato naj bi bila v nasprotju s tem, kar trdi Splošno sodišče, z razglasitvijo ničnosti uredbe o vpisu članom podeljena prednost, ki utemeljuje pravni interes. Zaradi tega naj bi bila tožba dopustna. Iz istega razloga naj bi bila tudi utemeljena. Zadevno pojasnilo naj bi želeli nizozemski prijavitelji. Zato naj bi Komisija storila napako s tem, da kljub temu tega pojasnila ni upoštevala.

Drugi pritožbeni razlog: Pritožnica je trdila, da so njeni člani v preteklosti na Nizozemsko dostavljali mleko, za katerega je bilo dovoljeno, da se ga predela v Goudo ali Edam, in najverjetneje se ga je za to uporabilo. Iz tega naj Splošno sodišče ne bi sklenilo, da je bil podan pravni interes. Ta trditev naj bi bila namreč netočna glede na dejstva. Splošno sodišče naj bi tako izkrivilo dejstva, ker naj bi bila trditev resnična. Ugovor in tožba pritožnice naj bi po mnenju Splošnega sodišča ne bi bila vložena za „proizvajalce mleka“. Tudi tu naj bi šlo za izkrivljanje dejstev, ker naj bi bil ugovor vložen za člane pritožnice, ker naj bi ti predelovali mleko (mleko, ki se je prodajalo na Nizozemskem, naj bi bilo predelano mleko) in prodajali mleko ali sir.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi menilo, da na podlagi zavrnitve ugovora ne nastane pravni interes pritožnice. S pravnega vidika naj ugovora namreč ne bi vložila pritožnica, temveč Zvezna republika Nemčija. To naj ne bi ustrezalo pravu, ki ga je treba uporabiti glede na osnovno uredbo (ES) št. 510/2006 ⁽²⁾, in v nasprotju s tem, kar naj bi menilo Splošno sodišče, naj to sodišče tega vprašanja še ne bi obravnavalo v zvezi z osnovno uredbo. Med osnovno uredbo št. 510/2006 in uredbo, ki je veljala pred njo, to je Uredba (EGS) št. 2081/92 ⁽³⁾, naj bi obstajale razlike, ki naj jih Splošno sodišče še ne bi obravnavalo in katerih posledica naj bi bila to, da naj bi v skladu z osnovno uredbo vlagatelji ugovora, kot je pritožnica, izvrševali lastno pravico do vložitve ugovora.

Četrti pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi zavrnilo trditve pritožnice, da modra oznaka ZGO EU nizozemskim proizvajalcem daje konkurenčno prednost v primerjavi s člani pritožnice. To naj ne bi bilo točno. Konkurenčna prednost naj bi obstajala in s tem naj bi člani pritožnice imeli pravni interes za razglasitev ničnosti uredbe o vpisu.

⁽¹⁾ UL L 317, str. 22.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila, UL L 93, str. 12.

⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila, UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 13, str. 4.

**Sklep predsednika Sodišča z dne 17. oktobra 2014 – Evropska komisija/Romunija, intervenientki:
Republika Estonija, Kraljevina Nizozemska**

(Zadeva C-405/13) ⁽¹⁾

(2015/C 016/32)

Jezik postopka: romunščina

Predsednik velikega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 260, 7.9.2013.
